

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 4 lutego 2014 r.

uchylająca decyzję 2000/745/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowym i antysubsydyjnym dotyczącymi przywozu politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego między innymi z Indii

(2014/109/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

utrzymującego cło antydumpingowe na przywóz PET pochodzącego między innymi z Indii, wskutek czego środki antydumpingowe wygasły.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

- (3) W 2000 r. decyzją 2000/745/WE⁽⁷⁾ Komisja przyjęła zobowiązania cenowe („zobowiązania”), które zostały złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym między innymi przez przedsiębiorstwa indyjskie: Pearl Engineering Polymers Limited („Pearl”) oraz Reliance Industries Limited („Reliance”). W 2005 r. decyzją 2005/697/WE⁽⁸⁾ zmieniającą decyzję 2000/745/WE Komisja przyjęła zobowiązanie od indyjskiego przedsiębiorstwa South Asean Petrochem Limited, które w wyniku połączenia zmieniło nazwę na Dhunseri Petrochem & Tea Limited („Dhunseri”)⁽⁹⁾.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”), w szczególności jego art. 13,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

B. ZMIANA OKOLICZNOŚCI PODCZAS WDRAŻANIA ZOBOWIĄZAŃ

a także mając na uwadze, co następuje:

- (4) Zmiana okoliczności podczas wdrażania zobowiązań może być uzasadnieniem dla Komisji do podjęcia decyzji o wykonaniu swoich uprawnień do wycofania przyjęcia zobowiązań zgodnie z art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Środki wyrównawcze dotyczące przywozu politereftalanu etylenu („PET”) pochodzącego z Indii obowiązują od 2000 r.⁽²⁾ Środki te zostały ostatnio utrzymane rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 461/2013⁽³⁾, w następstwie przeglądu wygaśnięcia.
- (2) Środki antydumpingowe dotyczące przywozu PET pochodzącego z Indii obowiązują od 2000 r.⁽⁴⁾ Środki te zostały ostatnio utrzymane rozporządzeniem Rady (WE) nr 192/2007⁽⁵⁾, w następstwie przeglądu wygaśnięcia. W dniu 24 lutego 2012 r. Komisja wszczęła kolejny przegląd wygaśnięcia. Decyzją wykonawczą 2013/226/UE⁽⁶⁾ Rada odrzuciła wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady

- (5) Uchylenie środków antydumpingowych i utrzymanie celów wyrównawczych stanowi zmianę okoliczności, w jakich zobowiązania zostały przyjęte. Zobowiązania zostały przyjęte w warunkach obowiązywania zarówno środków antydumpingowych, jak i środków antysubsydyjnych. Podstawowy element zobowiązań, czyli minimalna cena importowa, odzwierciedla zarówno element dumpingu, jak i subsydiowania. W chwili obecnej brak jest elementu dumpingu. Dlatego też poziom minimalnej ceny importowej nie jest odpowiedni.

C. NARUSZENIA ZOBOWIĄZANIA

- (6) Ponadto jedno z indyjskich przedsiębiorstw, Pearl, nie wywiązało się ze spoczywającego na nim obowiązku sprawozdawczego względem Komisji. Przedsiębiorstwo nie dostarczyło kwartalnych sprawozdań ze sprzedaży. W związku z tym Komisja nie jest w stanie skutecznie monitorować zobowiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 136 z 23.5.2013, s. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 62.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 335 z 11.12.2010, s. 7.

- (7) W postanowieniach zobowiązania przewidziano, że niedostarczenie sprawozdań stanowi naruszenie zobowiązania. W wydanym niedawno orzeczeniu ⁽¹⁾ Trybunał Sprawiedliwości również potwierdził, że złożenie sprawozdania musi być traktowane jako zasadniczy obowiązek, konieczny dla prawidłowego funkcjonowania zobowiązania.
- (8) Przyjęcie zobowiązania przedsiębiorstwa Pearl musi zostać wycofane również na tej podstawie.

D. OŚWIADCZENIA PISEMNE

- (9) Wszystkim trzem przedsiębiorstwom zagwarantowano możliwość przedstawienia stanowiska i złożenia pisemnych oświadczeń. Uwagi zgłosiły dwa przedsiębiorstwa indyjskie oraz komitet producentów PET w Europie (CPME) reprezentujący przemysł unijny.

1. Zmiana okoliczności jako podstawa wycofania przyjęcia zobowiązania

- (10) Jedno przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że wniosek w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania nie ma podstawy prawnej. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że w art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego nie wspomina się wyraźnie „zmienionych okoliczności”, a możliwość wycofania przyjęcia zobowiązania wiąże się z przypadkami naruszenia zobowiązania. Argument ten trzeba było odrzucić. W art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego rzeczywiście nie ma wyraźnej wzmianki o „zmienionych okolicznościach”. Nie ogranicza się jednak przypadków, w których Komisja może wycofać przyjęcie zobowiązania, do naruszenia zobowiązania. Przepis ten stanowi, że „w przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję [dodano podkreślenie], przyjęcie zobowiązania zostaje, po konsultacjach, wycofane...”. Wyróżnia się zatem wycofanie przyjęcia zobowiązania jako odrębną podstawę wycofania.
- (11) Swobodzie decyzyjnej Komisji w zakresie przyjęcia lub odrzucenia oferty zobowiązania musi w istocie odpowiadać uprawnienie do wycofania przyjęcia zobowiązania w przypadku zmiany okoliczności, na podstawie których ofertę zobowiązania przyjęto. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału „instytucje w ramach swojej swobody decyzyjnej określają, czy [...] zobowiązania są do przyjęcia” ⁽²⁾. Ta swoboda decyzyjna ma na ogół szeroki zakres

w sferze środków ochrony handlu, ponieważ Trybunał uznaje, że w tej dziedzinie instytucje muszą brać pod uwagę złożone sytuacje gospodarcze, polityczne i prawne. W szczególności Trybunał uznał, że Komisja, „wykonując uprawnienia przyznane jej w [rozporządzeniu podstawowym], ma dużą swobodę decydowania, jeśli chodzi o interesy Wspólnoty, o wszelkich środkach potrzebnych do rozwiązania stwierzonego przez nią problemu” ⁽³⁾. Przyjmując, odrzucając lub wycofując zobowiązanie, Komisja korzysta zatem ze swobody koniecznej do wdrażania środków związanych z handlem w interesie Unii.

- (12) Komisja odrzuca zatem argument, że zmiana okoliczności w stosunku do sytuacji panującej w momencie przyjęcia zobowiązania nie może być podstawą do wycofania przyjęcia tego zobowiązania.

2. Spójność wycofania z wcześniejszymi aktami prawnymi dotyczącymi tego samego postępowania

- (13) Jedno przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że decyzją Komisji 2013/223/UE ⁽⁴⁾ ponownie potwierdzono przyjęcie zobowiązania tego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo argumentowało też, że przepis art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 461/2013 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze stanowi uznanie faktu, że zobowiązanie może pozostać w mocy po wygaśnięciu ceł antydumpingowych. Oba te argumenty są błędne. Decyzją 2013/223/UE Komisja wycofała przyjęcie zobowiązań jednego indonezyjskiego i jednego indyjskiego przedsiębiorstwa, które nie wywiązały się z obowiązku sprawozdawczości. Wycofanie dotyczące jednego przedsiębiorstwa w żaden sposób nie wyklucza późniejszej decyzji Komisji o wycofaniu przyjęcia innych zobowiązań, jeżeli takie działanie jest uzasadnione ze względu na okoliczności danego przypadku.
- (14) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 461/2013 opublikowane w dniu 23 maja 2013 r. odzwierciedlało zatem zmianę decyzji 2000/745/WE spowodowaną przyjęciem decyzji 2013/223/UE (wycofanie dotyczące jednego indonezyjskiego i jednego indyjskiego przedsiębiorstwa). Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze opublikowano w tym samym dniu, w którym ogłoszono decyzję wykonawczą Rady 2013/226/UE uchylającą cło antydumpingowe. Komisja mogła ocenić skutki tej decyzji dopiero po jej przyjęciu.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie C-522/10 P, *Usha Martin Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej*, dotychczas nieopublikowany.

⁽²⁾ Wyrok z 1987 r. w sprawie 256/84, *Koyo Seiko przeciwko Radzie*, Rec. s. 1912, pkt 26; wyrok z 1987 r. w sprawie 255/84, *Nachi Fujikoshi przeciwko Radzie*, Rec. s. 1884, pkt 42; wyrok z 1987 r. w sprawie 240/84, *Toyo przeciwko Radzie*, Rec. s. 1849, pkt 34.

⁽³⁾ Wyrok z 1983 r. w sprawie 191/82, *Fediol przeciwko Komisji*, Rec. s. 2913, pkt 26; zob. także wyrok z 1996 w sprawie T-162/94 NMB, *Francia i inni przeciwko Komisji*, Rec. s. II-427, pkt 72; wyrok z 1998 r. w sprawie T-97/95, *Sinochem przeciwko Radzie*, Rec. s. II-85, pkt 51; wyrok z 1998 r. w sprawie T-118/96, *Thai Bicycle przeciwko Radzie*, Rec. s. II-2991, pkt 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 135 z 22.5.2013, s. 19.

(15) Argumenty strony musiały zatem zostać odrzucone.

3. Matematyczne dostosowanie minimalnej ceny importowej

(16) Jedno przedsiębiorstwo zwróciło się do Komisji o odjęcie od minimalnej ceny importowej kwoty odpowiadającej stałej stawce cła antydumpingowego, a przez to o dostosowanie minimalnej ceny importowej do obowiązującego środka – cła wyrównawczego. Takiej operacji nie można było przeprowadzić. Przede wszystkim, zgodnie z warunkami zobowiązania, wszelkie zmiany zakresu i minimalnych cen są możliwe jedynie w drodze przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Po drugie, przedsiębiorstwo zwróciło się o samo tylko odjęcie od bieżącej minimalnej ceny importowej kwot odpowiadających kwocie stałego cła antydumpingowego. W obecnym zobowiązaniu minimalna cena importowa i mechanizm indeksacji opierają się albo na cenie niepowodującej szkody ustalonej dla rynku unijnego (cena docelowa), albo na wartości normalnej (w zależności od przedsiębiorstwa, którego to dotyczy) określonej w 1999 r. W tym drugim przypadku z uwagi na wygaśnięcie cła antydumpingowego brak jest w ogóle podstawy dla minimalnej ceny importowej. Gdyby zobowiązanie oceniano tylko w odniesieniu do cła wyrównawczego, wówczas cena eksportowa (powiększona o kwotę stałego cła wyrównawczego) mogłaby stanowić poziom odniesienia dla minimalnej ceny importowej. Aby określić odpowiednią minimalną cenę importową, Komisja musiałaby najpierw ustalić cenę eksportową, która służyłaby za poziom odniesienia. W obecnym przypadku nie da się z łatwością ustalić takiego poziomu odniesienia, między innymi dlatego, że środki obowiązują już od dłuższego czasu. Ponadto obowiązujący aktualnie mechanizm indeksacji, który odnosi się do ceny niepowodującej szkody (cena docelowa) lub wartości normalnej, nie może być po prostu przeniesiony na cenę eksportową. Wszelkie proste dostosowanie matematyczne wymagałoby tego, aby wszystkie elementy niezbędne do obliczenia minimalnej ceny importowej były łatwe do ustalenia i niepodważalne. Tylko wówczas Komisja może zagwarantować, że zobowiązanie i obowiązujący środek są równoważne. W obecnym przypadku ten warunek nie jest spełniony. Przeprowadzenie prostej operacji matematycznej, jak proponował wnioskodawca, jest zatem niemożliwe.

(17) W następstwie decyzji Rady o uchyleniu obowiązujących ceł antydumpingowych Komisja musi w odpowiednim krótkim czasie podjąć działania wobec będącego w mocy zobowiązania. Z tego względu należy unikać dalszych opóźnień. Wycofanie przyjęcia zobowiązania nie przesądza o żadnej ewentualnej przyszłej decyzji w tej sprawie, gdyby przedsiębiorstwo zamierzało złożyć ofertę zobowiązania.

(18) Po drugim ujawnieniu ustaleń Komisji jedna strona ponownie stwierdziła, że należy obniżyć minimalną

cenę importową za pomocą prostej operacji matematycznej. Strona ta zakwestionowała argumenty Komisji w tym względzie, twierdząc, że są one „nieuzasadnione i bezpodstawne”. Nie przedstawiono jednak dalszych dowodów na poparcie tego stanowiska, dlatego musi ono zostać odrzucone. W każdym razie wspomnianą uwagę rozstrzygnięto w motywie 16 powyżej.

(19) Wniosek o matematyczne dostosowanie minimalnej ceny importowej musiał zatem zostać odrzucony.

4. Będąca w toku sprawa T-422/13

(20) Jedno przedsiębiorstwo twierdziło, że zobowiązania powinny pozostać w mocy, dopóki nie zapadnie decyzja Sądu w sprawie T-422/13 *CPME i inni przeciwko Radzie*. Zdaniem tego przedsiębiorstwa, gdyby przemysłowi unijnemu udało się zakwestionować decyzję wykonawczą 2013/226/UE uchylającą cła antydumpingowe, wówczas Komisja miałaby obowiązek przywrócenia zobowiązań. Ten argument jest błędny. Komisja musi ocenić obecną sytuację i w odpowiednim krótkim czasie podjąć działania w następstwie decyzji Rady o uchyleniu środków antydumpingowych. Przewidywania co do możliwego wyniku sprawy sądowej nie mogą kierować decyzjami Komisji w tej kwestii. Z tego względu decyzja dotycząca obowiązujących zobowiązań musi zostać podjęta w odpowiednim krótkim czasie.

5. Naruszenia zobowiązania

(21) Jedno przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że naruszenie zobowiązań w zakresie sprawozdawczości przez jedno przedsiębiorstwo nie powinno powodować żadnych skutków dla innych przedsiębiorstw. Niniejszym potwierdza się, że tylko w przypadku przedsiębiorstwa Pearl stwierdzono naruszenie zobowiązań w zakresie sprawozdawczości.

6. Możliwy przegląd i zobowiązania

(22) Dwa indyjskie przedsiębiorstwa twierdziły, że zobowiązania powinny pozostać w mocy do czasu otrzymania wyników ewentualnego przeglądu okresowego minimalnej ceny importowej. Komisja zwraca uwagę, że z uwagi na wygaśnięcie cła antydumpingowego minimalna cena importowa nie ma już podstawy (zob. motyw 16 powyżej). Decyzja dotycząca skutków tej zmiany musi zostać podjęta w odpowiednim krótkim czasie. Jednocześnie jednak przedsiębiorstwo może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie przeglądu obowiązujących środków i w tym kontekście zaferować nowe zobowiązanie dotyczące tylko obowiązujących środków antysubsydyjnych.

(23) Po drugim ujawnieniu ustaleń Komisji jedna strona ponownie stwierdziła, że Komisja powinna była wszcząć przegląd okresowy z urzędu, a zobowiązanie powinno pozostać w mocy do czasu rozstrzygnięcia tego przeglądu.

- (24) Po pierwsze Komisja zwraca uwagę, że wszczęcie antysubsydyjnego dochodzenia przeglądowego leży w zakresie jej swobody decyzyjnej. W tym szczególnym przypadku jednak dochodzenie przeglądowe wiąże się z wolą jednego eksportera, który chce zaoferować nowe zobowiązanie. Komisja nie ma zatem powodu do wszczęcia przeglądu bez nowej oferty zobowiązania ze strony zainteresowanego eksportera, zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (25) Ponadto, będąc równoważną formą środków, zobowiązanie musi odpowiadać podstawowym środkom nałożonym przez Radę. Taka sytuacja nie ma już miejsca, w związku z czym Komisja wystąpiła z wnioskiem o wycofanie będącego w mocy zobowiązania.
- (26) Strony rzeczywiście mogą wnioskować o wszczęcie przeglądu okresowego na podstawie przepisów podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego i każda ewentualna nowa oferta zobowiązania byłaby w takim przeglądzie uwzględniona.

7. Cło antysubsydyjne jako bariera dla przywozu

- (27) Po drugim ujawnieniu ustaleń Komisji jedna strona stwierdziła, że wycofanie przyjęcia zobowiązania „zamiast ograniczenia poziomu ochrony zgodnie z wygaśnięciem środków antidumpingowych [...] uniemożliwi użytkownikom PET przywóz”. W tym względzie Komisja zwraca uwagę, że w sytuacji braku zobowiązania minimalna cena importowa przestaje być poziomem odniesienia dla eksportera. Strona nie uzasadniła, dlaczego cło wyrównawcze miałyby uniemożliwić indyjskim eksporterom przywóz. W każdym razie celem nałożenia środków oraz przyjęcia zobowiązania, w stosownym przypadku, nie jest umożliwienie przywozu użytkownikom. Celem jest ustanowienie pewnego poziomu ochrony, jak zauważyła strona. Interesy użytkowników zostały ocenione z punktu widzenia interesu Unii wynikającego z nałożenia środków razem z interesami wszystkich pozostałych zainteresowanych stron. We

wniosku stwierdzono, że nałożenie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

8. Wniosek dotyczący uwag stron

- (28) Żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie wpłynął na zmianę wniosku Komisji o wycofanie przyjęcia zobowiązania.

E. UCHYLENIE DECYZJI 2000/745/WE

- (29) W związku z powyższym przyjęcie zobowiązań powinno zostać wycofane, a decyzja 2000/745/WE powinna zostać uchylona. Ostateczne cła wyrównawcze nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 461/2013 powinny mieć zatem zastosowanie do przywozu politereftalanów etylenu produkowanych przez przedsiębiorstwa Dhunseri, Reliance i Pearl (dodatkowy kod TARIC A585 dla Dhunseri, dodatkowy kod TARIC A181 dla Reliance i dodatkowy kod TARIC A182 dla Pearl),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja 2000/745/WE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący